

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Didelis paveikslas. 1 dalis

John Fenn, 2013 m. gegužės mėn. 25 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Vyras atvyko pas savo merginą į butą, bet ji nebuvo pasiruošusi, taigi jis nutarė patarnauti jai ir iškrovė švarius indus iš indaplovės. Neklausdamas, neprikaištaudamas, be užuominų - jis norėjo padėti jai ir nieko daugiau. Jai tai padarė įspūdjį! Šis vaikinai tinkamas šeimai!

Kai jis krovė indus, merginai kažko prireikė spintelėje, ir ji atidarius pamatė, kad jis sustatė puodelius neteisingai – užuot sustačius juos pagal dydį, jis sudėliojo juos vieną ant kito taip, kaip išėmė juos iš indaplovės.

Ji atvėrė savo burną sakyti: „Tu sudėjai juos ne tokia tvarka, kokia turi būti, kitą kartą...“ bet kažkas sustabdė ją. Ji pagalvojo: „Ar tai iš tiesų yra svarbu?“

Nereikšminga, ar reikia pertraukti?

Ji prisiminė, kaip jos draugės skundėsi, kad jų vyrai kažko NEPADARĖ – skalbimas, indai, namų tvarkymas, vaikų priežiūra ir mergina pagalvojo: „Aš ketinau jį pataisyti dėl neteisingai sudėliotų puodelių, kai jis pats savo iniciatyva nutarė iškrauti indaplovę? Mes galbūt praleisime kartu visą likusį mūsų gyvenimą. Ar tai iš tiesų yra svarbu?“

Akimirksniu ji nusikėlė į ateitį – metų metai, kai ji taisė ir koregavo tuos mažus dalykus. Mergina staiga suvokė, kad ji galvojo, jog taip reikia, ir kad lavinti jį yra jos darbas – sudėti vieną į kitą ir pagal dydį sustatyti puodelius, gražiai sulankstyti rankšluosčius, gerai prižiūrėti indaplovę...

Apreiškime mergina įsivaizdavo save einančią į parduotuvę apsipirkti, o ji – sakantį jai išeinančiai: „Ar turi sąrašą? Pasitikrink, ar pasiėmei kuponus! Neužmiršk, kad aš mėgstu ne liesą, bet natūralų pieną. Ir nupirk šį kartą gerų skalbimo miltelių! Paimk vieną apelsiną. Neužmiršk mano mėgstamų ledų. Ir prisimink, kad tau reikia išimti sausius skalbinius!“

Rizika

Ji suprato, kad tylėdama rizikuoja, jog nepasiseks skalbimas, rūbai pasiliks dar vieną dieną valykloje, bus nupirkti ne tie produktai, šaldytuve bus neteisingai sudėtas maistas, o raktai ir piniginės voliosis ant stalo, kai ten tikimasi idealios švaros. Bet ji suprato, kad verta tylėti ir rizikuoti.

Ir tuo aiškumo momentu, užuot taisyti, ji nutilo ir stipriai jį pabučiavo: „Ačiū, brangusis, kad iškrovei indaplovę!“

Dabar jau beveik 20 metų, kai jie yra susituokę, ir jis vis dar daro dalykus „ne taip kaip reikia“, bet visa tai pataisoma, nes jie abu žiūri į didelį paveikslą, užuot badę pirštais vienas į kito klaidas.

Kas jeigu...

Pažaiskime „kas jeigu“. Kas jeigu ji būtų atvėrus savo burną pataisyti jį dėl tų puodelių? Tada ji būtų tęsusi savaime ir apie skalbimą, ir apie namų tvarkymą, rūbų sulankstymą, automobilio priežiūrą ir jos korekcijoms nebūtų galo!

Ir jis būtų įkalintas be pasirinkimo teisės, nes viskas ką jis darytų būtų blogai. Galbūt jis galiausiai ją nutildytų, ir į viską, ką ji bepasakytų būtų automatiškai atsakoma: „Taip, brangioji“, nors niekada iš tiesų nebūtų klausoma, ką ji sako.

O gal būtų pasipriešinimas būtų pakilęs jame iki tylaus pykčio, jausmo, kad ji nemato nieko gero tame, ką jis daro, kaip sunkiai jis dirba, kad jis pats iškrauna indaplovę, eina į parduotuvę, plauna grindis, išneša šiukšles – viskas, ką jis girdi, būna tik korekcijos apie tai, kad jis padarė visus tuos dalykus nevisai gerai, ir niekada negalėjo jai įtikti. O ji iš tiesų niekada nesuprato, tik stengėsi padėti.

Neteisinga perspektyva

Kai kurie krikščionys gali pakliūti į tą „kas jeigu“ scenarijų, nes jie galvoja, kad Dievas nuolatos dairosi jiems per petį stengdamasis pasakyti, kaip jie turi daryti dalykus geriau. Arba jie jaučiasi kaip pagauti nusikaltimo vietoje, manydami, kad Jis visada nori taisyti net jų didžiausias pastangas. Kai kurie pyksta ant Jo, tarsi Jis bandytų visą laiką padėti, nes jie jaučiasi, kad negali padaryti nieko gero.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Didelis paveikslas... Efeziečiams 2:6-7

Bet kas, jei Dievas daugiau nei ta moteris ir kaip ji reagavo? O kas jeigu Jis užuot peržiūrėjęs neteisingai sustatytus mūsų dvasinio gyvenimo puodelius turėdamas galvoje didelį paveikslą, nutaria tik stipriai mus pabučiuoti (palaiminti)?

Kas jei Jis dėl ilgalaikių santykių nutaria pasilikti ramiu, netgi tyliai valyti mus nuo mūsų nuodėmių, kurias mes padarėme, net nesuvokdami apie jas, visa tai dėl Jo didžios meilės ir dėl to, kad būsim drauge visą amžinybę.

Efeziečiams 2:6 sako: „... O Dievas (Tėvas) prikėlė mus drauge ir pasodino mus dangaus vietose Kristuje Jėzuje...“ Ši eilutė yra apie mūsų išgelbėjimą, mūsų betrapišką priėjimą prie Tėvo, mūsų įvakinimą Tėvui per Kristų“.

Bet 7 eilutė sako **KODĖL Jis mus išgelbėjo**: „...kad ateinančiais amžiais Savo gerumu parodytų mums beribius savo malonės turtus Kristuje Jėzuje.“

Tėvas išgelbėjo mus tam, kad ateinančiais AMŽIAIS Jis galėtų rodyti mums, kaip JIS mus myli!

Jo tikslas nebuvo tik dėl šito gyvenimo, bet dėl ateinančių amžių – dėl amžinybės su Juo. Jis žiūrėjo į didesnę paveikslą.

6 ir 7 eilutės drauge „Dievas Tėvas kartu prikėlė ir pasodino mus dangaus vietose Kristuje Jėzuje, kad ateinančiais amžiais Savo gerumu parodytų mums beribius savo malonės turtus Kristuje Jėzuje“.

Tėvas nėra valdingas, ar gal net priekabiuojantis, nuolatos rodantis mūsų gyvenime į kiekvieną netinkamai padėtą puodelį. Biblija sako, kad iš tiesų Jis jau galvoja, kaip parodys mums savo beribę malonę ir gerumą ateinančiais amžiais. Wow!

Kai kurios mintys

Jei tu esi atgimęs ir tiki jau net 100 metų, vis tiek to negalima net pailyginti su 1.000.000.000.000.000 metų (ir dar be galo didelis nulių skaičius po to) pašlovintame ir nuodėmės neturinčiame kūne ateinančiais amžiais danguje? Tie 100 metų yra palyginus nedaug. Taigi, ar mes turėtume būti susitelkę į dabartinius išbandymus, ar žiūrėti į tuos begalinę eilę metų, kurie mūsų laukia ateityje.

Įsivaizduok, kad esi Dievas ir investavai Savo vienatinio Sūnaus gyvenimą, kad Jis numirtų už žmoniją. Didžiausia iš visų kaina sumokėta, ir tu žinai, kad šis investavimas pelnė tuos dvasinius vaikus, kurie per amžių amžius bus su tavimi, argi tu nežiūrėtum į gyvenimą kūne kaip laikiną?

Taigi ši serija yra apie tai, kaip Tėvas ir Viešpats Jėšua, žiūrėdami į mus, mato didelį paveikslą, į tai, kaip mes praleisime amžinybę su Juo, ir kaip mums reikia užuot mažus grynai žmogiškai, mažyti taip, kaip mažo jie. Raštas mums pateikia „didelio paveikslą“ mąstymą, taip pat ir tie maži „postūmiai“, kuriuos Dievas duoda mums kiekvieną dieną, ragina mus žiūrėti aukščiau, giliau ir toliau į amžius, kurie ateis.

„Todėl mes nepailstame. Nors mūsų išorinis žmogus ir nyksta, vidinis diena iš dienos atsinaujina... Tuo tarpu mes nežiūrime į tai, kas regima, bet į tai, kas neregima, nes kas regima, yra laikina, o kas neregima – amžina“ (2 Korintiečiams 4:16, 18)

Daugiau apie didelį paveikslą kitą savaitę... iki kitos savaitės.

Laiminu jus!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Didelis paveikslas. 2 dalis

John Fenn, 2013 m. birželio mėn. 1 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Aš žiūriu į eilutes, kurios kalba apie tai, kad Tėvas ir Viešpats užuot sustoję prie kiekvieno mažo dalyko, kuris nutinka mūsų gyvenime, mato didelį paveikslą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Viešpaties vakarienė ir sužadėtuvs

Jėzaus dienomis, kai potencialus jaunikis norėdavo susižadėti su mergina, jis nuėdavo į jos namus su taure vyno. Jos tėvas ir broliai (kaip liudytojai) aptardavo kartu su jaunikiu sužadėtuves. Paprastai šiame aptarime būdavo kalbama apie kraitį, apie jaunikio planą sekantiems metams, kol bus ruošiami namai jai ir santuokos ceremonijos detalės. Sudarytą kontraktą galėjo suardyti tik skyrybos.

Kai detalės aptartos, tada būdavo pakviečiama mergina ir prieš ją padedama jaunikio vyno taurė, ir jaunikis sakydavo šiuos žodžius:

„Tu tiki Dievu, tikėk taip pat ir manimi. Mano tėvo namuose yra daug kambarių, ir aš paruošiu vietą tau, tada aš grįšiu ir paimsiu tave pas save, kad ten kur aš būsiu, būtum ir tu“.

Tai tų dienų paprotys, išlikęs kai kuriose pasaulio vietose ir šiandien, reikalaujantis, kad jaunikis paruoštų kambarį jaunajai savo tėvo namuose, kur jie galėtų kartu gyventi. Jei mergina priima jaunikio pasipiršimą, ji geria iš taurės vyną, kad užtvirtintų susitarimą ir prisimintų tai, kol lauks vestuvių dienos.

Jono 14:1-4 Jėšua citavo šituos žodžius apie save, kad eina ant kryžiaus ir po to į Tėvo „namus“ paruošti vietas mums – tai didelis paveikslas. Todėl Jis klausia mūsų, ar mes gersime Paskutinės Vakarienės vyną. Tai yra kaip atsakas į mūsų susibroliavimą su Juo, bet Jis taip pat žiūri į ateitį iš mūsų būsimos santuokos perspektyvos.

Netgi žinodamas, kad kitą dieną Jo laukia kryžius, Jis priminė mums apie Avinėlio Vestuvių puotą.

Štai kodėl Jis pasakė, kad joks žmogus nežino Jo sugrįžimo dienos. Pagal to meto papročius jaunikio tėvas nustatydavo laiką ir stropiai laikydavo tą datą paslaptįje, kad tai būtų netikėtumas porai. Jaunikio tėvas atidėdavo leidimą tol, kol jaunikis neparuošdavo savo (Savo) kambario jaunajai, taip pat, kol jaunoji nepabaigdavo savo pasiruošimo. Tada Tėvas duodavo leidimą jaunikiui parsivesti savo (Savo) nuotaką.

Slapta žinia įterpta į tekstą

Jėšua savo tarnavimo pabaigoje liepė mokiniam prisiminti Jį švenčiant Paskutinę Vakarienę. Tai reiškia atsigręžti į praeitį, tačiau Jis paminėjo ir to meto vestuvių paprotį, o tai jau žinia ateičiai.

Šėtonas, religija ir kartais mes patys atskiriame mūsų mintis nuo didelio poveiklo ir susitelkiame į dabartį „mažus dalykus“, į mūsų pačių skausmus. Tačiau Naujojo Testamento rašytojai kalbėjo apie dabartį žiūrėdami į ją užtikrintai per amžinos ateities akinius.

Paskaičiuokime kartu

Netgi Jonas baigia rašyti apie Jėzaus gyvenimą įterpdamas žinią apie ateities santuokos ceremoniją. Jis pradeda savo evangeliją pasakojimu apie Kanos vestuves, kurioje yra paslėpta nuoroda apie ateities vedybų ceremoniją. Tame pasakojime yra žinia apie mūsų dangiškąją ateitį.

Pirmas Evangelijos pagal Joną skyrius detalai pasakoja apie vieną po kitos einančias 4 dienas. Taip Jonas darė tik tą vienintelį kartą visoje savo evangelijoje. Bet tam yra priežastis.

Jono 1:19 prasideda žodžiais „Tai buvo Jono (Krikštytojo) liudijimas... ir toliau tai tęsiasi 28 eilutėje, kuri užbaigia 1 dieną. 1-ąją dieną jo paklausė, ar jis yra Mesijas ir jis tai paneigė.

29 eilutė sako: „Kitą dieną“, taip prasideda 2-oji diena. Tada Jonas pasakė: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę“ (Atkeipkite dėmesį: Jis paėmė pasaulio nuodėmę, o ne nuodėmes. Jis naikino mūsų nuodėmės šaknį, o ne individualias nuodėmes, taigi sumokėdamas kainą už pasaulio nuodėmę, Jis sumokėjo kainą už mūsų „mažas nuodėmes“).

35 eilutė sako „Kitą dieną“, tuomet prasideda 3-oji diena, kuomet Andrejus pristato Petrą Jėzui.

43 eilutė sako „Kitą dieną“, tuomet prasideda 4-oji diena, tai tęsiasi iki 51 eilutės. Tą dieną Jėšua pakvietė Pilypą ir Natanaelį tapti Jo mokiniais.

Taigi mes matome, kad Jono 1:19-51 mums detalai pateikia 4 dienų aprašymus, bet kodėl?

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Atsakymą randame sekančioje eilutėje - Jono 2:1, kuri sako: „Trečią dieną (3 dienomis vėliau) Galilėjos Kanoje įvyko vestuvės...“ Čia Jis pavertė vandenį vynu.

Kitais žodžiais tariant mes detalai matome Jėšua veiklą per tas 4 dienas, po to, mes Jo nematome 2 dienas, o tada staiga mes Jį vėl pamatome 7-ąją dieną, Kanos vestuvėse.

Septintoji diena

Jonas mums pateikia užuominą, matyti didelį poveiklį, ne tik vienos savaitės detales Viešpaties gyvenimo aprašyme. Pranašiškoje kalboje, 1 diena yra kaip 1.000 metų, taigi pažiūrėkime į šią savaitę tokiu būdu: 4 dienos, arba 4.000 metų, Kristus matomas žmonijoje – 4.000 metų tarp Adomo gyvenimo ir Jėzaus tarnavimo.

Tada 2 dienos arba 2.000 metų Jis nėra matomas. Tai laikas, kuriuo mes gyvename, po Jo Ižengimo į dangų, bet prieš Jo antrąjį atėjimą. Tai 6 dienos, arba 6.000 metų.

Paskutinė diena, 7-oji diena, yra vestuvės, arba vestuvių vakarienė – 7.000 metų eilė. Tai paaiškina apie Jo atėjimą ir tūkstantmetį valdymą žemėje.

(6 puodai su vandeniu, kuris buvo paverstas vynu, taip pat yra simbolinis poveiklis. Jie buvo naudojami nusiprausimui, kaip sako tekstas, bet tas vanduo buvo paverstas vynu, o tai simbolizuoja Kristaus kraują, kuris mus nuplauna. Taip pat 6 yra žmogaus skaičius, arba 6.000 metų, kurie rodo kaip Kristus veikė žmonijos istorijoje.)

Apaštalas Jonas buvo vedamas pradėti savo evangeliją natūralių vestuvių aprašymu, nors įterpia žinią, kuri ragina mus žvelgti į ateitį, žiūrėti į didelį poveiklį, ne tik į tą dalį gyvenimo, kuri yra dabar. Tvarkydami dalykus, kurie čia ir dabar, neužmirškime žvelgti ir į ateities Avinėlio vestuvių puotą. Tai padeda mums įvertinti mūsų dabartinį gyvenimą pagal amžinojo gyvenimo vertybes.

Kai Barbara...

Kai Barbara buvo tik atgimusi, ji patikėjo Viešpačiu labai drastiškose gyvenimo aplinkybėse. Tą istoriją verta papasakoti. Tai padėjo jai suprasti, kad Viešpats, kuriam jinai tarnauja, yra realus, kad Jis turi jai planą ir ateitį, ir kad patvirtintų tai, Jis suteikė jai šią patyrimą:

Vieną vėlyvą popietę ji buvo savo namų viršutiniame kambaryje, žvelgė į vakarus pro medžius ir besileidžiančios saulės šviesą, kurios spinduliai šokinėjo šakose ir lapuose. Staiga dingio jos namo siena, natūralus pasaulis išnyko, ir ji atsirado danguje, kaip ji suprato, su Viešpačiu savo dešinėje.

Ji buvo sužavėta to, ką matė, bet ji niekada neatsigrėžė ir nepažiūrėjo į Jį. Tai, ką ji pamatė, buvo akmeninis stačiakampis blokinių namų kompleksas su gėlėmis, augalais, paukščiais ir drugeliais skraidančiais kieme. Žalias mūrinis namas stovėjo visiškai tuščias, apsuptas tų visų spalvų ir veiklos. Ji sakė, kad akmenų blokai buvo panašūs į piramidžių akmenis, nors su ertmėmis, langams ir durims, stačiakampio formos akmenų konstrukcija sudarė namo kontūrus.

Ji paklausė: „Į ką aš žiūriu?“, Jis pasakė: „Tai tavo namas danguje. Kai tu duodi mums daugiau medžiagos, su kuria mes galime dirbti, mes statome juos tau. Ir tada viskas išnyko, ir ji vėl atsirado savo kambaryje.“

Didžiausias statybos projektas visatoje

Didžiausias statybų projektas yra kitos savaitės tema – tai asmeniškai ir kartu su dangaus perspektyva. Per ką mes tik neitume šiame gyvenime, tame yra gilesnė prasmė, paraginimas pakelti žvilgsnį aukštyne ir matyti didelį poveiklį.

Į kitos savaitės.

Laiminu jus!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Didelis paveikslas. 3 dalis

John Fenn, 2013 m. birželio mėn. 8 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Aš kalbėjau apie tai, kad Tėvas ir Viešpats nenori, jog mes būtume susitelkę į detales, nes tai blogina mūsų dvasinę ir emocinę būklę, o matytume didelį paveikslą.

Tėvo atsakymas

Kuomet mano sūnus Chrisas buvo tualete, aš padėjau jam užsimauti kelnės (jam 33, nors protiškai jis 4 metų amžiaus) ir dabar su mano pagalba jis buvo pasiruošęs persėsti į vežimėlį kambaryje. Mano protas vis dar mąstė apie nelaimę nutikusią prieš 2 savaites. Prisiminiau pirmą sunkų, bet labai produktyvų apsilankymą pas stomatologą, kurio metu į danteną buvo įstatyti 4 kritimo metu išlaužti dantys, buvo aptartos ir suplanuotos visos kitos tolimesnio gydymo detalės.

Aš galvojau apie tai, kaip aš atsakinėsiu į žmonių telefonų skambučius, skambučius per Skype, facebook žinutes, elektroninius laiškus ir apie visas studijas ir rašymą, kuris manęs dar laukia. Aš mažiau apie mokymo serijas, kaip sukurti daugiau video mokymų ir padėkos žinučių rašymą. Aš galvojau apie pievos pjovimą, daržo sodinimą, įvairius pavasario projektus, ir visa tai gulėjo atidėta, kol aš ir Barbara rūpinomės Chrisu.

Visi šitie dalykai ir dar daugiau netvarkingai sukosi mano prote ir emocijose, kai aš pasakiau: „Tėve, kaip aš galiu padaryti visus tuos dalykus tarnavime, kai taip nutiko Chrisui? Beveik viskas tarnavime sustojo, nes reikia rūpintis juo...“ Tuomet Tėvas įsiterpė į šitą mano „išsiliejimą“:

„Chrisas YRA tavo tarnavimas“

Mane sustabdė ir persmelkė apreiškimas to, ką Jis man pasakė. Žodžiai, kuriuos aš ir jūs kalbate yra minčių ir emocijų konteineriai, bet mes būdami tik žmonės, esame apriboti savo galimybėmis, kalbėdami tiksliai perduoti vienas kitam viską, ką galvojame ir jaučiame.

Mokykis klausyti aido

Bet Tėvas neribojamas to silpnumo, kuris būdingas žmogui, todėl dažnai, kai Jis sako tik kelis žodžius, juose tiek daug minčių ir emocijų, kad joms sutalpinti reikėtų visos knygos. Ir visa tai pakraunama iš karto, kai juos išgirsti. Štai kas nutiko man. Kai tu susipažįsti su šita Tėvo savybe, tu mokaisi klausyti to, ką galima būtų pavadinti Jo žodžių „aidu“, kuris skamba dar ilgai po to, kai Jo žodžiai būna ištarti.

Tame aide yra kažkas, kas veda į Jo gilesnių minčių ir emocijų apreiškimą. Jis yra ne tik jaučiamas, bet ir girdimas, jei klausai ramiai ir atidžiai, pasilikdamas Jo buvime, kuris persmelkia tą momentą.

Už kiekvieno Jo žodžio ir sakinio yra kažkas giliau, ir tai yra tame aide, kai mes pašaliname sluoksnį po sluoksnio, kurie slypi už tų žodžių, taip švelniai kaip nuskindami išorinius žydinčios gėlės žiedlapius, kad atsiskleistų vis gilesni. Tai vyksta, kai pasiliegame tame aide.

„Kai tu esi Manyje, Aš turiu visą tave Savyje. Chrisas nėra vienas skyrius, tarnavimas – kitas skyrius, o tavo laikas su Barbara – dar vienas skyrius. Aš turiu visą tave, nes tavo gyvenimas yra viena. Nei tarnavimas nei Chrisas negali būti atskirti ir padalinti į skyrius nuo viso tavęs. Chrisas yra tavo tarnavimas, lygiai taip, kaip namų surinkimų statyba arba pokalbiai su kuo nors iš Europos per Skype“.

Su senu bagažu

Aš buvau pasibaisėjęs savimi dėl to, ką aš sakiau, nes tai buvo dalis tradicinio surinkimo mąstymo, ir aš nežinojau, kad tas neatitinkantis Biblijos mąstymas vis dar buvo manyje taip, kaip tai yra susiję su „bažnyčia“. Tas mąstymas sako: „Įvykiai mano gyvenime sulauko mane, kad atlikčiau tarnavimą, kurį Viešpats nori, kad atlikčiau. Jei tik galėčiau sutvarkyti šitą dalį savo gyvenimo TADA aš galėčiau daryti tai, ką nori Dievas“. Iš esmės, tai kalbėjo Tėvui mano protas ir emocijos, klaidžiodamos klaidoje.

Toks mąstymas sako: „Jei tik aš galėčiau atsikratyti skolų, TADA galėčiau daryti tai, ką Dievas turi man numatęs“. Tos rūšies mąstymas sako: „Jei jie nebūtų taip pasielgę su manimi surinkime, aš daryčiau dabar tai, ką man Dievas yra numatęs“, arba „Jei nebūčiau visus tuos metus atkritęs ir prasilenkęs su Dievu, aš daryčiau tai, ką nori Dievas, kad aš daryčiau“.

Kai mes esame Tėve (vert. - Jame) dėl privilegijos suteiktos Kristuje, mūsų gyvenimas yra tarnavimas. Prisiminkime, kad graikų kalbos žodis tarnavimas yra „patarnavimas, paslauga“. Mes patarnaujame

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Dievui darbe ir pramogose, namuose ir savo hobyje, prie pietų stalo ir taisydami automobilių. Mes patarnaujame mūsų šeimoms, draugams, žmonėms, kurių mes netgi nepažįstame, gerumo veiksmais, vien jau tuo, kad esame Žemės planetoje.

Būdami Kristuje, mes **visi** 24/7 (24 valandas per parą ir 7 dienas per savaitę) esame karališka kunigystė ir visai nesvarbu, kaip mes užsidirbame pragyvenimui, nesvarbu mūsų amžius, lytis, visuomeninė padėtis. Mes esame absoliučiai ir visiškai Jame, kaip sako Biblija – mūsų senas gyvenimas miręs ir praėjęs, o dabar mes gyvename Kristuje (Kol 2:2-4). Mes esame šventi Jame.

Protu aš supratau, ką reiškia būti „Kristuje“, arba „Jame“. Naujamame Testamente yra maždaug 100 nuorodų apie buvimą „Jame“, arba „Kristuje“. Protu aš žinojau tai, bet tai mane labai palietė.

Išgirdus Tėvo žodžius man beliko tik ištarti: „Tėve, aš atsiprašau. Aš nežinojau, kad toks mąstymas dar buvo manyje“. Aš paprašiau tik vieno dalyko: „Leisk žmonėms matyti Tavo malonę mano gyvenime, tegul jie mato malonę“.

Mažas dalykas ar didelis paveikslas?

Aš būtent taip ir elgiausi, ką minėjau čia, jog taip nereikia daryti. Aš susiaurinau savo žvilgsnį iki laikinų šio gyvenimo suspaudimų, nukreipdamas savo akis nuo didelio paveiklo ir to fakto, kad aš visas esu Tėve per Kristų. Aš buvau kaip Petras, kuris ėjo vandeniui pas Jėzų, tada nukreipė savo žvilgsnį į vėją ir bangas ir pradėjo skęsti. Tėvo teiginys buvo tarsi ištiesta ranka, kad dar kartą mane pakeltų ir nukreiptų žiūrėti į didelį paveikslą.

Didžiausias statybų projektas Visatoje

Dovydas sako: „...Tu renki mano ašaras į butelį. Argi jų tu neužrašai į Savo knygą?“ (Psalmių 56:8 vertimas iš anglų k.)

Ši eilutė sako, kad Tėvas kažkokiu būdu surenka ašaras ir dvasioje sudeda jas į butelį bei surašo jas į knygą danguje. Tai skamba kaip poezija, bet Biblijoje yra daug vietų, kur kalbama, kad Tėvas pakeičia mūsų žemiškus skausmus ir sielvartus, aukas ir maldas į dangišką medžiagą.

Apaštalų darbų 10:4 angelas pasirodė romėnui Kornelijui: „Tavo maldos ir aukos pakilo kaip paminklas prieš Dievą“ (vert. iš angl.) Paminklai statomi, kad visi matytų ir kažką prisimintų. Tėvas pavertė Kornelijaus aukas ir maldas paminklu danguje.

Apr 5:8 apaštalas Jonas mato indus su smilkalais, kylančiais prieš Tėvą, kurie, kaip jis sako: „Yra šventųjų maldos“. Kaip Jis paima žemėje ištartas maldas ir paverčia smilkalais danguje, mums yra per sunku suprasti, bet Jis tai daro.

Ką Jėšua ruošia

1 Korintiečiams 3:12 Paulius sako, kad Jėšua yra kertinis akmuo, bet mes turime žiūrėti, kaip statome ant šito pamato; iš aukso, sidabro, brangiųjų akmenų, o gal iš medžio, šieno ir šiaudų. Šie trys paskutiniai dalykai yra pavydo, priešiško, susiskaldymo rezultatas, ir tai buvo to meto korintiečių nelaimė.

Jis prilygina žemišką pavydą, priešišumą, susiskaldymą dvasiniai medienai, šiaudams ir šienai. Taigi kokios savybės atitinka auksą, sidabrą, brangius akmenis, iš kurių Jis liepia statyti? Tai vaikščiojimas meilėje, džiaugsme, ramybėje, švelnume, romume... taip pat ir kitos subrendusio tikinčiojo savybės, tai yra lyg tie brangūs dalykai iš kurių galima statyti ant Kertinio akmens.

Petras teisingai išpažįsta, kad Jėšua yra Kertinis Akmuo, ir skelbia: „Bet jūs esate gyvieji akmenys, statomi į dvasinius namus, karališka kunigystė...“ (1 Petro 2:4-8)

Ar mes suvokiame tai? Kiekvienas mūsų yra gyvasis akmuo, įstatytas į dvasinius namus. Taip kaip Jėšua gyvenimas buvo pakeistas į kartinį akmenį danguje, taip ir kiekvienas iš mūsų esame gyvasis akmuo, skirtas dangiškai statybai. Dabar jūs galite pagalvoti, kad tai simbolizmas, bet pažiūrėkime, kokios gi yra dangiškos Jeruzalės sienos: „Miesto sienos turi dvylika pamatų, ant kurių dvylikos Avinėlio apaštalų vardai“ (Apreiškimo 21:14)

Kiekviena ašara kiekvienas teisingas sprendimas, kiekviena malda, kiekviena auka, kuri nematoma žmogui, bet matoma Tėvui ir Viešpačiui – visa tai perkeičiama į dangišką medžiagą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nuotaka yra Kristaus kūnas, tiesa?

Ką tu turėsi, kai danguje bus surinktos visos tos ašaros, paaukojimai, maldos ir teisingi sprendimai? Ką turėsi, kai tvarkysi gyvenimus tų milijonų tikinčiųjų per amžius, kurie nugalės didelius sunkumus, paliks priešišumą, pavydą, susiskaldymą, kad vaikščiotų meilėje, džiaugsme, ramybėje, kad tas auksas, sidabras, brangūs akmenys galėtų tapti dangiška statybine medžiaga.

Jūs dalyvaujate didžiausiame statybų projekte Visatoje. „Tada aš, Jonas, pamačiau šventą miestą, Naująją Jeruzalę, nusileidžiančią iš dangaus iš Dievo, pasiruošusią kaip nuotaką savo sužadėtiniui... Ateik, aš parodysiu tau nuotaką, Avinėlio sužadėtinę... ir jis parodė man didį miestą, šventąją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, žėrinčią Dievo šlove. Jos švytėjimas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio akmens, tviskančio kaip krištolas...“ (Apr 21).

Tai galutinis „didelis paveikslas“. Tai užtikrinimas, kad mūsų gyvenimas nėra veltui. Kad Kristuje mes visi praėjome ir nugalėjome, visus tuos sunkumus matomus vieno Dievo, kuris pažįsta širdį, ir pakeičia juos į dangišką Jeruzalę. Mes kaip kūnas esame nuotaka, ir mūsų gyvenimas perkeičiamas į šventojo miesto statybinių medžiagą, ir tas kūnas taip pat yra nuotaka, Avinėlio sužadėtinė. Nuostabi malonė.

Kai mes meldžiamės, nugalime, verkiame, darome teisingus sprendimus tik todėl, kad jie teisingi, nesvarbu kaina, Jis paima viską ir stato mūsų dangiškos Jeruzalės miesto dalį. Kaip Viešpats pasakė Barbarai tą dieną, kai ji buvo tik ką išgelbėta ir pamatė tuos grubius statybinius jos namų blokus danguje: „Kai tu duosi mums daugiau to, iš ko galima statyti, mes jį pastatysime“

Nesvarbu per ką mes einame, mes turime žiūrėti į didelį paveikslą. Tai šlovinga!

Laiminu jus,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Didelis paveikslas. 4 dalis

John Fenn, 2013 m. birželio mėn. 15 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Aš kalbėjau apie tai, kad Viešpats žiūri į mūsų gyvenimą iš „didelio paveikslas“ perspektyvos, nes Jis investavo į mus amžinybei. Deja, mes linkę savo gyvenimo problemas padaryti didesnėmis nei jos turėtų būti amžinybės akivaizdoje.

Tik momentas

Jums nereikės Žemės planetoje laukti labai ilgai kol jus kas nors išduos ar įskaudins. Pradedant išdavystėmis žaidimų aikštelėje, po to į romanus panašiomis mokyklos muilo operomis ir iki pat brandos, sužeidimai ir išdavystės lydi visus be išimties.

Tarnavimas ir surinkimo gyvenimas gali būti skausmingas. Vieną dieną moteris tradiciniame surinkime, kuriame mes tarnavome pastoriais giliai sužeidė Barbarą. Ji viešai paskleidė dalykus, kuriuos Barbara kalbėjo jai asmeniškai. Ir tai nebuvo vien tik išdavystė, kas taip sužeidė Barbarą, bet kad toji moteris taip nedaug vertino jų draugystę, lyg tai būtų kažkas, ko neverta per daug saugoti, todėl galima paviešinti.

Jos žodžiai buvo išimti iš konteksto ir jos širdis atverta prieš nesubrendusius žmones, kurie reagavo taip, kaip ir įprasta nesubrendusiems. Ir tai labai įskaudino Barbarą. Nors ta moteris niekada neatsiprašė, Barbara atleido, bet emocijos liko sužeistos.

Po kelių savaičių, kai ji vis dar buvo giliai sužeista, Tėvas įsiterpė į jos apmąstymus ir pasakė: „**Nepaversk šito momento gyvenimu, tai tik momentas**“.

(Aš turiu CD/mp3 serijas apie atleidimą, kurios gali jums padėti. Jėšua pasakė, kad atleidimas yra apsisprendimas, o ne emocija. Asmuo gali atleisti kitam asmeniui, nors darbas su emocijomis gali trukti ne vienerius metus – tas procesas yra nagrinėjamas serijose).

Tėvo žodžiai išlaisvino Barbaros emocijas, nes ji buvo susitelkusi į „mažą paveikslą“, į tą sužeidimą ir išdavystę taip, kad užmiršo „didelį paveikslą“. Moters veiksmai įrodė, kad ji tikrai nebuvo verta būti

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Barbaros drauge, ir tai paragino Barbarą atidėti tuos santykius iki to laiko, kai mes visi nueisime į dangų ir bus saugu vėl pradėti bendrauti.

Mes su Barbara diskutavome apie Tėvo žodžius: „Nepaversk vieno momento visu gyvenimu“. Šis teiginys reiškė, kad Tėvas rodė, jog ji turi pasirinkimą – tai buvo jos pasirinkimas – paversti šią momentą gyvenimo skausmu, mažu paveikslu, arba ji galėjo atsitraukti atgal, palyginti šią momentą su amžinybe, ir leisti jam praeiti. Barbara pasirinko išmintingai: žiūrėti į tą susižeidimą didelio paveikslu rėmuose, ir dėl to jis pasitraukė.

Palikti viską?

Jono 1:41-42 Andriejus savo broliui Petru pristato Jėzų sakdamas: „Mes radome Mesiją“. Tame susitikime nieko neįvyko, bet Petras buvo paliktas apmąstyti teiginį, kad Jėšua yra Mesijas. Kitą kartą mes matome Petrą ir Jėšua kartu Luko 5:1-11. Petras ir jo verslo partneriai, broliai Jokūbas ir Jonas, išnuomavo vieną savo valčių Jėzui, taigi Jis, pasinaudodamas geresne akustika prie vandens, galėjo kalbėti miniai ant ežero kranto.

Atsidėkodamas jiems už valtį, Jėšua liepė jiems užmesti tinklus dar kartą, nors jie visą naktį nebuvo nieko pagavę, ir davė jiems didelį žuvų laimikį, tokį, kad abi valtys beveik skendo ir tinklai plyšo traukiant juos į valtį su žuvimi.

Matydamas šią stebuklą, Petras krito ant kelių ir pasakė: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš esu nuodėmingas žmogus!“ o Jėšua į tai atsakė: „Nebijok, nuo dabar būsi žmonių žveju“. Ir jie visi iš karto paliko savo verslą ir nusekė paskui Jėzų.

Petras, Jokūbas ir Jonas paliko žuvų verslą ir paliko Zebediejų, Jokūbo ir Jono tėvą. Taigi dabar netekęs savo sūnų ir jų draugo Petro, vyriausias partneris turėjo visiškai reorganizuoti savo verslą.

Aš einu žvejoti

Tačiau prėjus trim su puse metų po prisikėlimo mes vėl sutinkame Petrą, Jokūbą ir Joną kartu su kitais, sugrįžusius prie savo žvejybos verslo. Ir lygiai taip kaip tada, kai Petras pamatė savo pirmą stebuklą Luko 5 skyriuje, jie visą naktį nieko nebuvo sužvejoję.

Ir vėl Jėšua liepė užmesti tinklą, ir kai jie tai padarė, jų tinklas negalėjo išlaikyti tos gausybės žuvų, nors šį kartą tinklas nesuplyšo. Petras dabar nesutriko, nes jau buvo turėjęs šį akis į akį susitikimą ir sušuko: „Tai Viešpats, ir šoko į vandenį plaukti į krantą (Jono 21)

Įdomu ar Petras suprato palyginimą, kai pirmą kartą tinklas suplyšo Luko 5 skyriuje, o antrą kartą – ne, tai buvo Petro paveikslas prieš ateinant į jo gyvenimą Viešpačiui. Tinklas, kuris plyšta nuo įtampos simbolizuoja jo sudužusį, nestiprų charakterį, kuris leidžia žuvims pasprukti (nuodėmės, klaidos, kaltės bręstant Dievuje).

Taigi štai antras kartas, šį kartą tinklas nesuplyšo, taigi palyginime Petro brendimo laikas tęsėsi 3½ metų su perspektyva visam likusiam gyvenimui, ir Jėšua uždavė Petro klausimą apie didelį paveikslą: „Ar tu mane myli labiau nei jie?“

Ne Jokūbas, Jonas, Pilypas ar Natanaelis

Kai kurie gali pamanyti, kad Jėšua klausė Petro, ar jis myli Jį labiau nei Jokūbas, Jonas, ir kiti Jį myli. O gal būt klausė Petro, ar jis myli Jį labiau nei savo draugus.

Bet tai neatitiktų kitų Dievo ir žmogaus pokalbių nuo Pradžios iki Apreiškimo knygos. Niekur Žodyje Dievas neklausia prašydamas palyginti save su kitais žmonėmis: ar tu myli Mane labiau nei tavo geriausi draugai Mane myli? Ar tu myli Mane daugiau negu myli savo draugą? Ar tu myli Mane labiau nei tavo sutuoktinis myli Mane?

Senajame Testamente yra keli stabams tarnaujančių žmonių palyginimai, su tais žmonėmis, kurie tarnauja Izraelio Dievui, bet niekada nelyginama vieno žmogaus meilė su kito žmogaus meile.

Ne, iš konteksto aišku, kad Jėšua klausia Petro, ar jis myli Jį daugiau negu žuvis ir žvejybą. „Tie, tos“ yra žuvis. Ar tu myli mane labiau už žvejybos verslą? Anksčiau Petras paliko žvejybos verslą, kad sektų Jėzų – jis padarė sprendimą pagal didelį paveikslą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Emocijos ir didelis paveikslas

Jėšua dar kartą paprašė jo padaryti sprendimą vertą didelio paveikslu, ir Jis prašė, kad tas sprendimas kiltų iš gilesnės meilės Jam, klausdamas 3 kartus: „Ar myli Mane? Maitink mano aveles“.

Kai Viešpats prašo mūsų padaryti sprendimą vertą didelio paveikslu taip, kaip prašė Petro, atkreipkite dėmesį, kad Jis nesiunčia mūsų į konferenciją ar pas psichologą, kad padėtų mums susitvarkyti su emocijomis, darant tokį didelį sprendimą.

Pavyzdžiui, Jono 8:11, kai moteris buvo pagauta svetimaujant, ir Jėšua išgelbėjo ją nuo siaubingos mirties užmušant akmenimis, Jis pasakė jai tik kelis žodžius: „Eik ir daugiau nebeusidėk“, arba „Eik ir palik savo nuodėmę“. Jis nesakė eiti pas konsultantą, kad padėtų išsilaisvinti iš „sielos ryšių“, kuriuos ji turėjo. Jis neliepė jai melstis dėl giminės nuodėmės, kuri atvėrė duris geismui, kuris paskatino ją tiems santykiams. Jis nenuramino jos emocijų – Jis tik liepė daugiau nebeusidėti – nusimesti tai ir toliau gyventi savo gyvenimą!

Jis prašo jos padaryti sprendimą vertą didelio paveikslu – padaryti sprendimą vertą jūsų likimo, o ne trumpo periodo.

Taigi Jėšua prašė Petro padaryti sprendimą vertą didelio paveikslu, sprendimą, kuris kyla iš meilės Jam. Jis nesigilino į detales ramindamas Petro emocijas ir atsakinėdamas klausimus apie tai, kaip visam laikui perduoti verslą Zebediejui, arba kaip perduoti verslą ir valtis. Jis nepasakė Petru, kaip jam paaiškinti žmonai ir vaikams, kad jie tikriausiai praras savo namus ir gyvens visą likusį gyvenimą su lagaminais, ir greičiausiai, kad išvyks iš Izraelio.

Jis nepasakė Petru kažko apie pasekmes, kai jis padarys šitą didelio paveikslu vertą sprendimą: „Kai būvai jaunas, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. O pasenęs tu ištiesi rankas, ir kitas tave perjuos ir ves, kur tu nenori“, tai parašyta Jono 21:18-19 ir nusako Petro mirtį, kad jis bus nukryžiuotas.

Jis visada mums rodo užbaigtą regėjimą

Jis nesako mums kaip susitvarkyti su emocijomis darant didelio paveikslu sprendimą, ar tai būtų Barbaros grįžimas iš momento laike į viso gyvenimo laiką, ar Petro sprendimas žinant, kad kai jis bus senas, jis bus nukryžiuotas. Jis tik paklausia mūsų: „Ar mes tai darysime?“

Saulius iš Tarso persekiojo Kristaus kūną Jeruzalėje, bet Apaštalų darbų 8:1 sako, kad visi tikintieji, išskyrus apaštalus, paliko Jeruzalę. Taigi, Saulius turėjo išplėsti žmonių medžioklę į kitas sritis, ir tai nuvedė jį vieną dieną į Damaską.

Viešpats nebuvo pasiruošęs leisti persekiojimams plisti, todėl įsiterpė į Sauliaus kelionę ir pasirodė jam dar nepasiekus miesto vartų. Aišku, kad Viešpats jau kurį laiką stengėsi sustabdyti Saulių, nes pasakė jam: „Sunku tau eiti prieš akstiną“.

Jaučių akstinas buvo baksnojimo lazda, su kuria žmogus eidavo paskui jautį ir baksnodavo, kad gyvulys laikytųsi norimos krypties. Žodis buvo ta baksnojimo lazda, kurią Viešpats naudojo pakreipti Saulių iš Tarso teisinga kryptimi, bet kaip užsispyręs gyvulys, jis „spardėsi“ prieš Viešpaties paraginimus. Iš esmės Viešpats pasirodė Sauliui ir paskė „Liaukis!“

Viešpats liepė Sauliui atsikelti ir eiti į miestą, kur jam bus pasakyta, ką daryti. Tuo momentu, kai Viešpats pasirodė kitam mokiniui ir liepė jam, kad pasakytų Sauliui keletą dalykų, paminėjo štai ką: „Jis yra išrinktas indas skelbti mano vardą pagonims ir jų karaliams bei Izraelio žmonėms, ir aš parodysiu jam, kiek daug jam teks iškentėti dėl mano vardo“.

Sauliaus iš Tarso liudijimą galima rasti Apaštalų darbų 9, 22 ir 26 skyriuose, čia Paulus prideda įvairias detales atsižvelgiant į tai, su kuo jis kalba. Bet aišku, kad Viešpats parodė jam didelį paveikslą, brandų tanavimą, ir pasekmes, kai jis apsispręs dėl jo.

Jis nepadedo mums susitvarkyti su emocijomis tiesiogiai, Jis pabrėžia sprendimą, parodo, kiek mums kainuos tas sprendimas atliktas pagal didelį paveikslą, ir tada leidžia apsispręsti.

Ateinantys amžiai

Kai tik atvykdavo svečiai kalbėtojai į mūsų surinkimą, viena pora būdavo pakviečiama salės į priekį ir jiems pranašaujama apie jų pašaukimą skelbti Žodį tautoms. Tačiau vienas jų pasidavė svetimavimui ir santuoka iširo.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aplankymo metu, kai Viešpats mokė mane apie pranašystę, aš paklausiau apie tą porą: „Izaijo 55 sako, kad Tavo Žodis negrįžta neatlikęs to, kam Jis buvo skirtas, kaip tada suprasti tuos visus žodžius skirtus tai porai? Kaip jie išsipildys?“

Jis pasakė: „Kai kurie žodžiai, kurie buvo išsakyti šiame amžiuje išsipildys tik ateinančiame“. Aš atsakiau: „Man niekada anksčiau neteko to girdėti, todėl reikia skyriaus ir eilutės!“ Jis maloningai atsakė: „Senajame Testamente yra daug pranašysčių, kurios peržengia šio amžiaus ribas ir kalba apie tūkstantmetį, kuris ateis, ir tu jomis tiki, taigi, kodėl taip sunku tau patikėti, kad kai kurios pranašystės pasakytos šiame amžiuje išsipildys sekančiame?“

Supraskite, Dievo Žodis mūsų gyvenime TIKRAI išsipildys. Jis rodo mums galutinę regėjimą, pabaigtą darbą, bet nuodėmė, gyvenimo vingiai, sprendimai atlikti turint tik siaurą regėjimą, ir štai vieną dieną mes atsigręžiame atgal ir suvokiame, kaip daug mes su Juo prasilenkėme, ir net abejojame, ar būsime verti įeiti pro dangaus vartus. Arba jei ir įeisime, tai išgirsime, kaip skaudžiai mes Jį nuvylėme, ir kaip Jis tikriausiai visą mūsų gyvenimą pyko ant mūsų.

Bet niekas mūsų gyvenime Jo nestebina, ir kai Jis kalba Žodį, duoda regėjimą, tai yra pakvietimas daryti sprendimus sutinkamai su dideliu paveikslu. Viešpats jį sukūrė matydamas visus trukdymus ir nesėkmes mūsų gyvenime.

Jo didelio paveikslas Žodis TIKRAI išsipildys mūsų gyvenime. Jei ne šiame gyvenime, tada galbūt po 100 metų, o galbūt po 400 ar 900 metų, bet nepaisant, ar tai įvyks dabar, o gal sekančiame gyvenime, tas didelis paveikslas jau yra amžinybėje. Mes nemirsime ir tik po to pateksime į amžinybę. Mes jau pradėjome gyventi amžinai.

Šis gyvenimas yra tik momentas, nepaversk jo amžinybe.

Daugiau – kitą savaitę, laiminu jus visus!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Didelis paveikslas. 5 dalis

John Fenn, 2013 m. birželio mėn. 22 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

1965 metais britų grupė „Herman's Hermits“ turėjo topinę dainą „Ponia Braun, jūs turite gražią dukrą“, ji buvo albume, kurį aš nusipirkau 7-to dešimtmečio pabaigoje, kai man buvo maždaug 10 ar 12 metų. (Aš suprantu, kad datos manęs neįtakoja, ar ne? Praeitą mėnesį man sukako kaip tik 55 metai)

Netgi dabar, aš turiu „Herman's Hermits“ geriausias dainas savo iPhone „lengvai klausomos muzikos“ sąrašė.

Mes įdėjome šitą elektroninį laišką auditorijai, ach

Aš sakiau tai jau anksčiau, ir žinau, kad tai neskamba dvasiškai, bet dažnai lengviau melstis Dvasioje ir kalbėti Tėvui klausant kai kurių melodingų 1960-ųjų ir 70-ųjų dainų, su kuriomis aš užaugau žaisdamas kieme, nei modernių krikščioniško roko stiliaus dainų, kurios arba rėkia kažką man, arba jų žodžiai tokie: „esu žemiau už gyvatės pilvą“. (Bet yra taip pat ir daugybė labai geros krikščioniškos garbinimo muzikos ir aš ją klausau!)

Bet kai kurios krikščioniškos dainos (netgi kai kurios „garbinimo“ giesmės) yra panašios country stiliaus dainas, jeigu jas prisimenate: „tu susigražinai savo sunkvežimį, tu susigražinai savo šunį, tu susigražinai savo merginą, savo darbą...“

Grįžkime prie didelio paveikslas, ach

Supraskite, aš moku mintinai tą dainą „Ponia Brown, jūs turite gražią dukterį“ maždaug nuo 1970, ir visą tą laiką, aš galvojau, kad pagrindinė eilutė būtų šita: (dainuodavau imituodamas Peter Noone's sunkų Mančesterio akcentą): „Ponia Brown, jūs turite gražią dukterį, merginos kurios renkasi pirkinius taip kaip ji yra labai retos...“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Daina trunka 2 minutes 24 sekundes ir daugiau kaip 43 metus aš laimingas dainavau: „Ponia Brown, jūs turite mielą dukterį, merginą, kurios renkasi pirkinius taip kaip ji, labai retos...“ ir niekada nesupratau, kodėl tas paauglys anglų berniukas taip žavėjosi merginų pirkimo įgūdžiais – supratau tai tik praeitą mėnesį.

Taigi kai aš klausiausi fone grojančios Herman's Hermits, aš kalbėjausi su Tėvu apie didelį paveikslą ir meldžiausi Dvasioje, kai tai atsitiko.

Staiga aš supratau

Aš pradėjau gauti apreiškimus apie pavyzdžius Evangelijose, kur Jėšua nukeipdavo dėmesį nuo asmens ar momento į didelį paveikslą, tada vėl grįždavo į tą problemą. Jis be abejo darė tai todėl, kad kokia tai bebūtų krizė ar problema, žmogus matytų ją didelio paveikslo fone ir todėl neprarastų drąsos.

Ir kol aš mažčiau apie tai, pasigirdo ta daina, ir Tėvas staiga pasakė: „Tai kaip čia“. Jis nukreipė mano dėmesį nuo savęs į muzikos foną, kuris tuo metu atrodė daug garsesnis ir staiga labai aiškus: „Ponia Brown, jūs turite mielą dukrą, tokios šaunios merginos kaip ji, labai retos...“

Ach... merginos tokios ŠAUNIOS KAIP JI, labai retos, o ne merginos, kurios perka kaip ji, yra labai retos. (Čia anglų kalboje yra žodžių žaismas „shop“ ir „sharp“).

Efeko perkėlimas

Nuo tada, kai man buvo 10 ar 12 metų aš galvojau, apie tuos merginų iš Mančesterio pirkimo įgūdžius, kai buvo dainuojama apie tai, kad ji buvo šauni – tai reiškia intelektą, gyvybingumą, patrauklumą, o NE tai, kad ji buvo gera pirkėja.

Tėvas panaudojo tai, kaip mokymą ir paaiškino savo požiūrį: 2 minutes 24 sekundes trunkanti daina yra kaip mūsų gyvenimas, ir dažnai ankstyvaisiais mūsų gyvenimo metais mes išmokstame kažką neteisingai. Todėl, kad išmokome tai anksti, mes nešiojamės tai visą savo gyvenimą. Tai sąlygoja mus daryti sprendimus ir susidaryti nuomones paremtas tuo neteisingu tikėjimu, ir dėl to, viskas, kas statoma ant to tikėjimo kiekvienoje srityje yra šiek tiek netikslu.

Šitas pasikartojančios eilutės reikšmės nesuvokimas +/- 45 metams iškreipė visą dainos supratimą. Kaip dažnai mes mąstome kažką apie mus pačius ar Dievą ir tai padarome lyg pamatu, ant kurio statome visą savęs ar Dievo suvokimą, tik praėjus metams, mes suvokiame tuos „dainos žodžius“ teisingai.

Tos įžymiosios šveicarų karvės

Kai Barbara ir jos geriausia draugė Kathy buvo maždaug apie 6 metų amžiaus, jos tikriausiai žiūrėjo filmą „Heidi“ apie mažą šveicarų mergaitę. Kathy pasakė Barbarai, kad ji stebisi, kaip karvės Šveicarijoje gali stovėti ant tų stačių kalnų šlaitų. Vienu atsikvėpimu Barbara paaiškino, kad šveicarų karvės turi trumpesnes kojas vienoje savo kūno pusėje, ir tai padeda joms išlaikyti pusiausvyrą stovint ant stačių kalnų šlaitų.

Po 12 metų, dabar jau būdamos aštuoniolikmetės, Barbara ir Kathy gyveno viename Indianos studentų bendrabučio kambaryje, ir kalbėjosi apie evoliucijos teoriją. Kathy pasakė: „Na tu juk žinai, kaip ir tos šveicarų karvės, kurių kojos sutrumpėjo vienoje kūno pusėje dėl aplinkos“.

Barbara buvo apstulbusi, ėmė juoktis ir pasakė jai, kad šveicarų karvės neturi trumpesnių kojų vienoje savo kūno pusėje – tai buvo tik pajuokavimas. Bet Kathy tai buvo neįtikėtina, ir tai sukėlė šoką, nes ji tikėjo, kadangi jei Barbara taip pasakė – tai yra tiesa, ir jos visą valandą ieškojo informacijos apie šveicarų karves ir jų kojas, kad tik įrodytų, jog prieš 12 metų Barbara pajuokavo.

Didelis, mažas, didelis, mažas, didelis

Luko 22:14-23 yra apie paskutinę vakarienę ir didelio paveikslo darbą ant kryžiaus. Bet sekančioje eilutėje matome, kad mokiniai elgėsi taip, kaip diktavo jų žmogiška prigimtis, jie sumažino tą didelį paveikslą iki mažo, apie juos pačius ir svarstė, kas bus didžiausias tarp jų?

Jėšua padėjo jiems nukreipti akis nuo „savęs“, nuo mažo paveikslo ir žiūrėti į didelį paveikslą 29-30 eilutėse. Jis sakė, kad duos jiems dalį karalystės, kurią Tėvas yra Jam atidavęs, ir jie būsimoje karalystėje teis/ administruos 12 Izraelio genčių, taigi, liaukitės siekti pozicijų čia ir dabar.

Jėšua niekada nesikeičia – Jis vis dar skatina mus pakelti akis nuo mūsų į didelį paveikslą. Bet...

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tada Jėšua pasisuko į Petrą, kad papildytų tą apreiškimą apie didžią ir galingą ateitį, kai jie teis 12 Izraelio giminių būsimoje karalystėje, apreiškimu, kad Petras pirmas bus išsijotas kaip kviečiai. „Šėtonas panorė išsijoti jus kaip kviečius, bet aš meldžiausi už tave, kad kai tu atsiversi stiprintum savo brolius ir seseris“ (Eil. 31-32).

Maždaug pusė žingsnio į šoną

Petras, palaiminta jo širdis ir visiškai neteisingas laiko supratimas, kai bandė nupiešti didelį paveikslą apie Jėšua: „Aš eisiu su tavimi į kalėjimą ir net mirtį“. Bet Jėšua vėl nukreipia žvilgsnius, šį kartą į mažą paveikslą: „Aš tau sakau, Petrai, tu 3 kartus manęs išsiginsi gaidžiui dar nepragydas“.

Žiūrėti į didelį paveikslą nereiškia faktų paneigimą ar atmetimą darbo, kurį reikia tučtuojau atlikti, ar problemų, kurias reikia čia pat neatidėliojus spręsti, bet tai reiškia neužmiršti didelio paveikslo, kai sprendžiame „mažo paveikslo“ intensyviai krizes, turime išlaikyti dalykus teisingoje perspektyvoje ir tai teikia stiprybės bei vilties tęsti kelionę.

Štai kodėl Jėšua kalbėjo apie mažą paveikslą, kuriame Petras išsižadės Viešpaties, tame kontekste, kad jis vieną dieną sėdės sosto teisdamas Izraelį ateisiančioje karalystėje. Jis visada mūsų problemas parodo didelio paveikslo kontekste, skatindamas kokia bebūtų mūsų problema sąžiningai ir teisingai išspręsti ją.

Ir tada Jėšua atsisako Petro mažo paveikslo ir eina prie didelio paveikslo bei vėl sako jiems, kad juos palieka, taigi nuo to laiko ir toliau jie turi būti pilnai aprūpinti. Tada Jis eina prie didelio paveikslo įvykių – apie Getsemanės sodą.

Sugrįžkime vėl prie dainos žodžių ir karvių

Pirmame amžiuje buvo toks mokymas, kad Mesijas ateis nugalėti romėnų ir atstatyti Izraelio į lyderiaujančią poziciją pasaulyje dar kartą, kaip tai buvo Dovydo ir Saliamono laikais. Tai buvo esminis nesupratimas, kuriuo tikėjo daugelis Jėzaus mokinių. Vienas iš jų buvo „Simonas Zealotas“, vienas iš 12 mokinių, kuriuos buvo išsirikęs Jėšua.

Zealotų partija buvo politinis judėjimas, kuris norėjo sukurstyti žmones ir nuversti romėnų valdžią. Daugelis tikėjo, kad tai buvo esminė priežastis, dėl kurios Judas išdavė Jėzų, bandydamas Jį išprovokuoti įrodyti, kad Jis yra Mesijas ir pastatyti Jį į poziciją konfrontuojančią romėnus bei daryti stebuklus, kad juos nugalėtų.

Netgi Apaštalo darbu 1:6, kai jie visi kartu prieš Jėzaus paėmimą į dangų, kaip grupė atėjo, jie paklausė: „Viešpatie, ar dabar tu atstatysi Izraelio karalystę?“ Jie VIS DAR tikėjosi tuo metu, kad Jis išvis romėnus!

Visa, ką jie matė, girdėjo ir darė per pastaruosius 3 metus, kuriuos buvo kartu su Jėzumi, dabar prisikėlusiu iš mirties, neatitiko jų esminės tos „neteisingai suprasto savo gyvenimo dainos“, kurią jie galvojo, kad supranta taip gerai. Jie vis dar tikėjo, kad šveicarų karvės turi viename kūno šone trumpesnės kojas, nors jie 3½ metų praleido kartu su Jėšua.

Ar mes ne tokie patys?

Nesvarbu kaip ilgai mes vaikščiojame su Viešpačiu šiame gyvenime, mums vis dar reikia iš naujo mokytis dainos žodžių, iš naujo mokytis apie daugelį dalykų, nes kai kurie nėra jokie faktai iš viso, bet klaida ir žmonių tradicija. Paulius sakė 1 Korintiečiams 14:10, kad yra daug balsų pasaulyje ir visi jie turi reikšmę. Blogai, kad mes ateiname pas Viešpatį ir Jo balsas, kurį mes sekame, vis dar sumaišomas su kitais balsais ir atsirenkia į mūsų proto, emocijų ir gyvenimo patyrimo sienas.

Būti mokiniu reiškia pertvarkyti tuos daugelį balsų, tą „mažo paveikslo“ pamatą, ant kurio mes statome gyvenimą, ir padėti jį teisingame kontekste ir žiūrėti į jį iš teisingos mūsų ateities perspektyvos ir mūsų dangiškos pilietybės, kurią jau turime (Filipiečiams 3:20)

Staiga, daina įgauna prasmę. Staiga jūs suvokiate, kad tos karvės yra tokios pat kaip kitos. Ir staiga jūs matote Tėvo ir Viešpaties Jėšua gerumą, ir meilės istorija prasideda...

Kitą savaitę – nauja tema – susitvarkyk su mažu paveikslu iš didelio paveikslo perspektyvos.

Laiminu jus visus,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org